

do-mûs Ja-cob de po-pu-lo bar-ba-ro. 8.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidi, et fugit, * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quia est tibi mare, quòd fugisti? * et tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nômini tuo da glóriam.

Super misericórdiâ tuâ et veritáte tuâ: * nequandò, dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autém nôster in coelo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácrum géntium argéntum et aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudent: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt; pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.